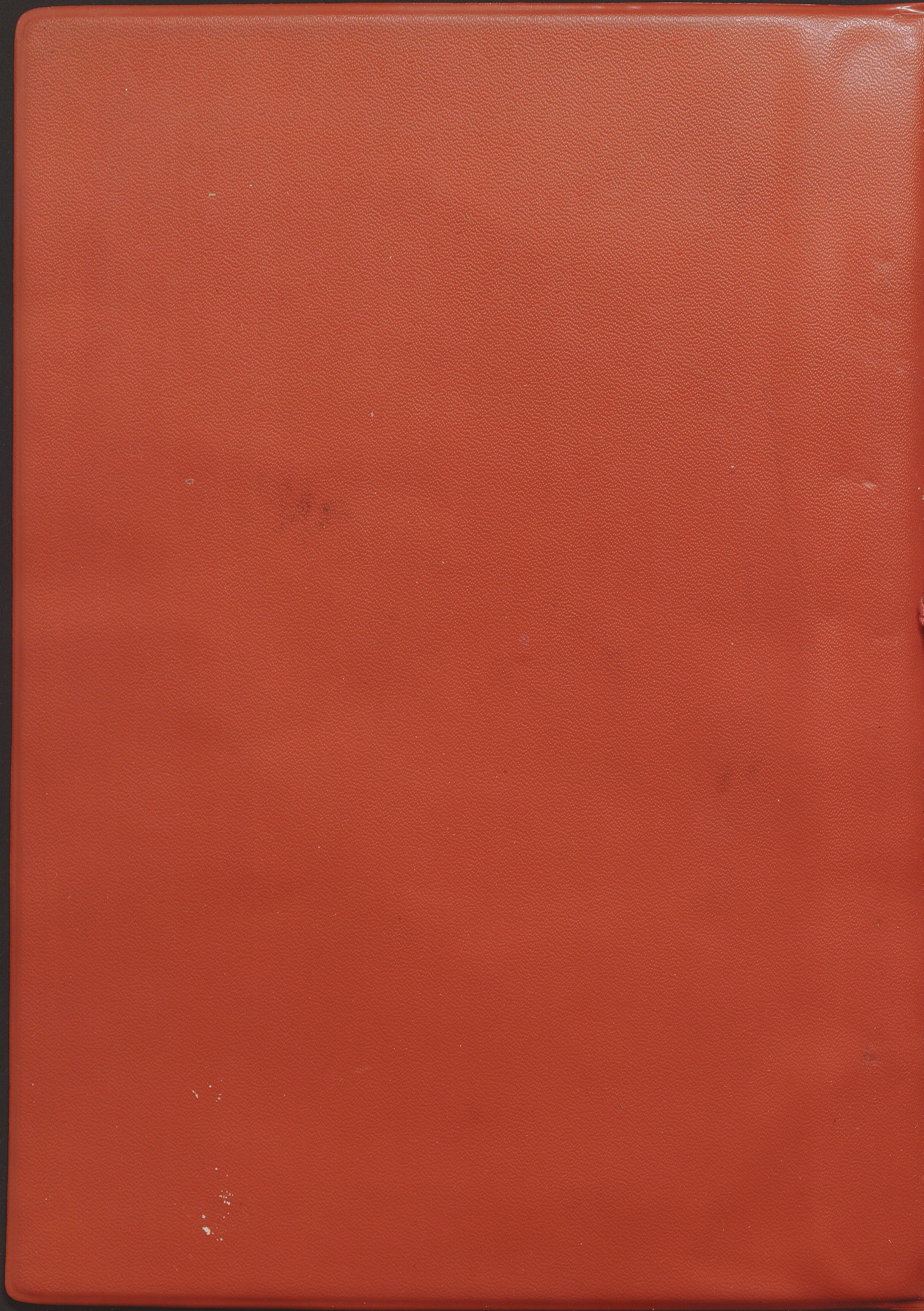

73-74

9BDH

KRONIKA

Химическое
С. С. Б. Б.

Курсовые работы 27.12.73г — 2.01.74г

27 grudnia 1973 r.

At tymu do wtorkiem dniu wstajacy wstajacy zimowiska
wzięli się w kierunku 9 B D K o godz. 6⁰⁰ rano. Trochę
kaszami i rozstawianiami panującej pogody. Ciężkie wka-
jae ma autobus, niektórym kaszeli sprawać zawartość
wzrostu plecaków i dopiero wtedy okazało się, że rzeczy
najpotrzebniejsze zostały w domu, a niektóre rzeczy
zabierają tylko małe miejsce. Stopniem w dwa godzin-
nym opóźnieniu przyjechał autobus i rozpoczęto się
pakowanie sprzętu, prowiantu itp. Gdy o godz. 9⁰⁰ wyjecha-
liśmy w Białogostoku poruliśmy się zupełnie beztrasy
i nieskierowanymi kadnymi obawiamy. Godzinę w tym celu
bardzo szybko i przyjemnie. Ok. godz. 11⁰⁰ odwołaliśmy się
małej podroży czyli przyjechaliśmy do stacji w Kulebach
Kobielnych. Tu odwołaliśmy się i czekaliśmy trochę dalej. przy-
stąpiliśmy do porządkowania naszych rzeczy. Stopniem
poinformowano nas, że obiadu nie będzie, ponieważ nie by-
to węgna. „Gokrepiemi” to wiadomością udaliśmy się na spe-
metrowanie najbliższej okolicy. Było to przyjemnie, mimo
panującej odwilży mogliśmy jeszcze wskutek jarek
na samkach i montażowe oraz bawić się smierkami.

Gdy wróciliśmy do budunku, wstępnie zrobiliśmy za-
pach rozmownej kolacji. Po posiłku odbył się
piętnastki wieczorny apel. Ale na tym nie
zakończyło. Przy blasku świec i ogólnym skupieniu
wysłuchaliśmy bardzo ciekawych opowieści uczestników
akcji „Smęch piór”. Zapoczątkowaliśmy przygodami kolegów
w nurek podwodny wodę udaliśmy się na ostatnio-
my odnośnik.

Ostatnie poprawki i ... w drodze

Jeżeli w ciekawych atrakcji am. 28. 12. 45r były
cał markowy. Wszyscy uczestnicy zimowiska poproszeni
wobec swej fantazji potrzebowali mię ka różnie oobliwie
postacie. Stąd nocem uczestników zabawy okrzyki
"siostra zakonna". Później od niektórych postaciem
mama zaczęli w karcie ksiąg i bawili się nocem w domu
(nie byli tacy b. niebezpieczni). Był również mas b. miły
postawek w fajarkę, lecz niestety też onieśniesz. Bawili się
w domu także siostrami w dalekich stron wschodnich.
Wymieniał postacie naszego bału można by jeszcze
bardzo długo pomieścić były naprawdę ciekawe, a
najważniejsze było to, że wszyscy bawili się wspaniale,
lecz niestety, co dobre to mię szybko kończy. O godz. 22⁰⁰
malerio to umyć się, ubrać się we flanelowe (wcale nie
bawiarne) piżamy i ubrać snokajnym smem narceka.

Укладна Аері туді „оркестр” поведра

Što nasprochno stoji

Мирно канвысьней аувы

мам śniegu i kumovu nie
zabvaktó

W dn. 29. 12. 73, odbył się konkurs na najciekawszą
pracę ze śmiechu. Po śniadaniu i upomóżdkowaniu sypial-
ni worystkie warty opiera dyskursnego wymuszyły
do lasu. Na miejscu, gdzie była dostatekna ilość śmiechu
woryscy przystąpili do pracy „twórczej”. Gdy zakończono
dzieło woryscy byli we wspomnianych humorach, reszta prze-
markome rekawierki i buty dawały o sobie znać. Mimo tego,
kawiliśmy się śmiechami, a co odważniejsi próbowali jar-
dy na martowawere. Po całej tej zabawie wesele wróciliśmy
do budynku i skomercowaliśmy smacny obiad, przycoto-
wany przez „warty” dyskursy.

Wszystko było smaczniejsze niż takie fotomateriały

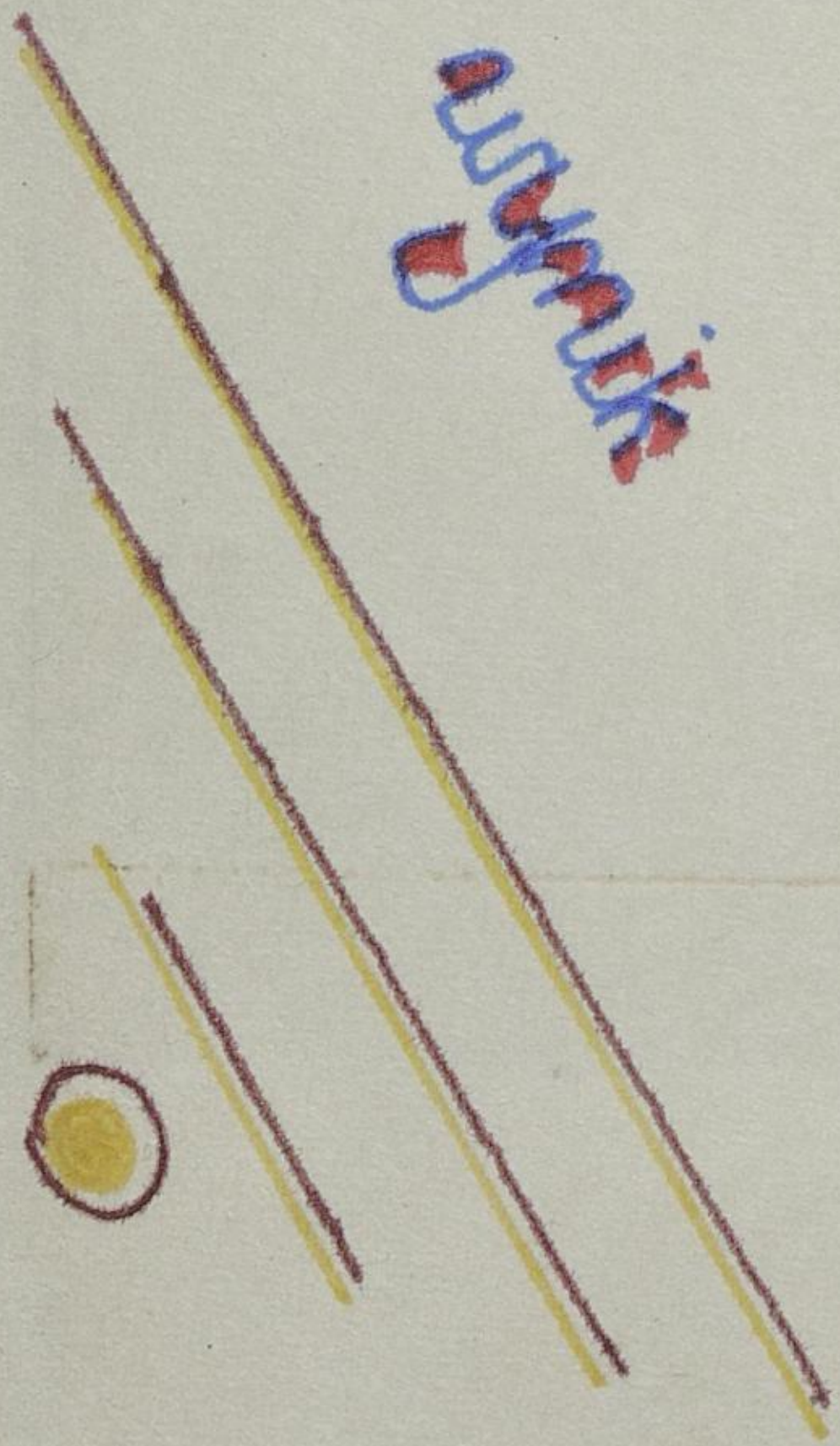

Do

Orneta...

...
Do
Orneta...

Historia i noc w 30.12.73 - ma długo pozostać
w naszej pamięci. Do apelu odłożył się kominek
przygotowany przez chłopaków z klasą I, kapromajacy
nas bliskiej w mowie i legendami z nim związanymi.
Do wybuchania programu przygotowanego przez naszych
kolegów. bawiliśmy się b. wesoło organizując konkursy
i śpiewając kameralnie piosenki, przy dźwiękach gitary i fle-
tu. a następnie udaliśmy się na odpoczynek.

Jak to było wspominać...

... chrrr, chrrr...! W głośnego smu wymwał nas dźwięk
Arabski wznoszący pobudkę. Komendant biegał po całym
budynku, komunikował, że wstępujemy w ciągu 3 minut muszę
stać się ubrani na placu apelowym. Gdy następnie koczono
nam włożyć palta i buty zaczęło nam coś "świtać". Potwierdze-
niem naszych przypuszczeń były zegarki wskazujące godz. 24⁰⁰
Chcemy wiedzieć, czy jest to alarm manypulacyjny
czy niegłęboki celowy, którym miało być określona
nieka polanka. Gdy wyszukaliśmy, okazało się, że droga wiedzie
przez ementary. W dziwną, mierzalną, rzeźbę mijaliśmy osmie-
pione, marmurowe postacie na grobach. Gdyśmy wreszcie dotar-
li do celu, ujrzeliśmy rozpolone ognisko i kręgi kadry naszego
kucharskiego. W tym ognisku konsumowaliśmy kiełbaski w na-
tynka i śpiewaliśmy różne piosenki. Gdy ok. godz. 2 do-
tarliśmy do budynku, kiedyś w nas miał jedynie ma-
memie: spać! Memie się spełniło!!!

Ostatni dzień roku 1973

31 grudnia

Tego dnia wszyscy uczestnicy zimowiska do późnego popołudnia pracowali sumiennie: dekorując sale i przygotowując smakołyki. O godz. 20⁰⁰ w urzędowym nastroju powędrowaliśmy do domu. Tam przy ognisku niektórzy z nas stworzyli przyjemne haćerzkie. Ok. godz. 22⁰⁰ wróciliśmy do budynku. Tu przebrałszy się w mundury haćerskie potaneczyliśmy trochę. Gdy wybiła określona godz. 24⁰⁰ komendant H. Holm stworzył tradycyjnie wszystkim noworoczne życzenia, a następnie wszyscy wzajemnie życzyli „wzrostkiego najpiępszego”.

1 stycznia 1974 r

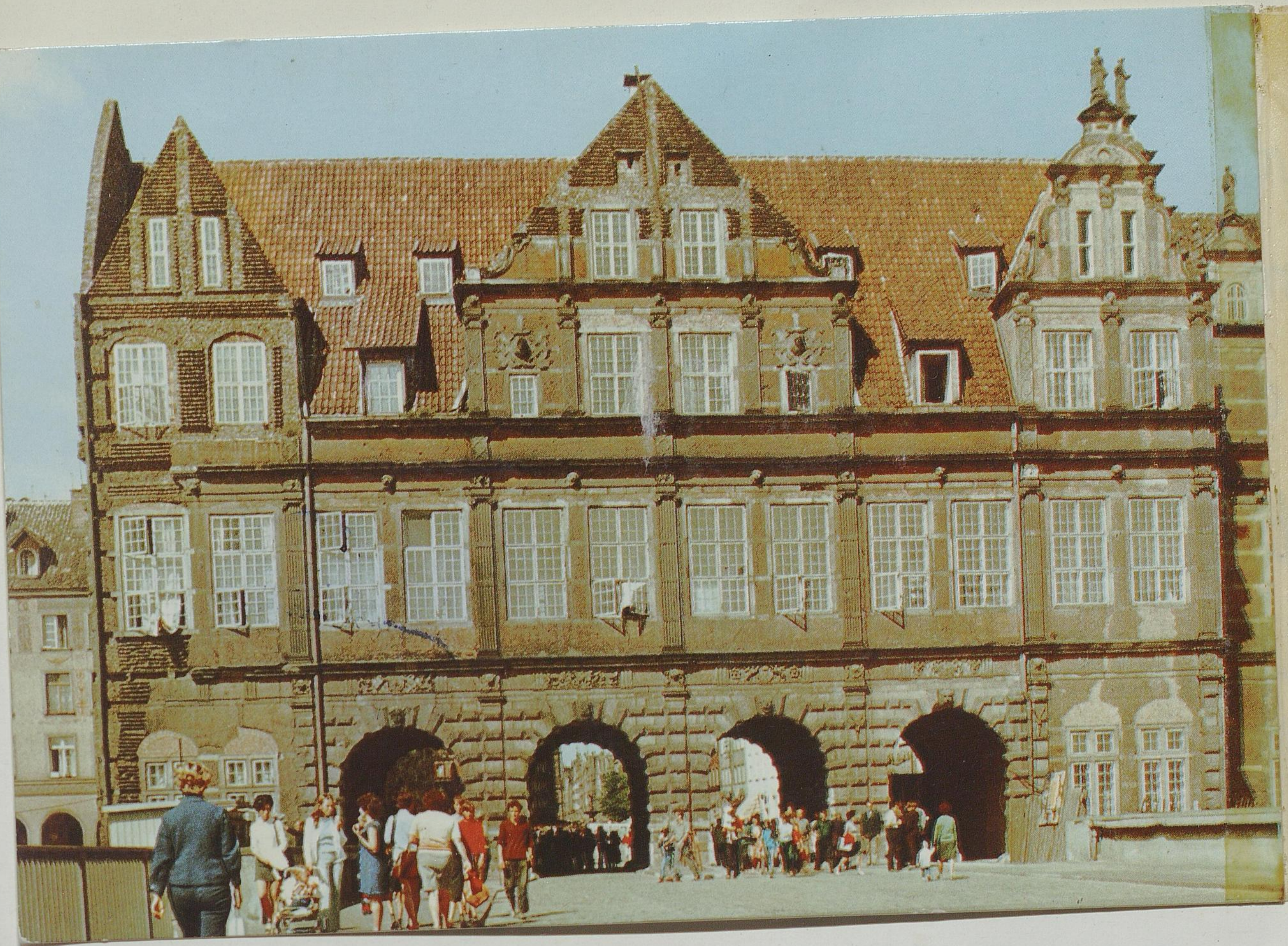
Do wymienienia tańca (podrywkiem) i stworzeniu życzeń, oraz rozdaniu drobnych upominków wszystkim było b. miło i przyjemnie. Jeden z naszych gości w przekazie stworzył na rzecz komendanta 5 kg (słownie: pięć kilogramów) kamotynek z życzeniem: „Obyście je jedli przez cały 1974 rok. Następnie wszyscy przeszli na salę balową i bawili się cudownie do godz. 7⁰⁰. Do własnym wylenistwie wszyscy postanowili się spać.

1 stycznia 1974 r. wieczorem przy blasku
świec zebrałi się wszyscy uczestnicy zimowis-
ka, aby je podsumować. Każdy z nas
wypowiedział swobodnie swoje zdanie.

Wypowiedzi były różne. Padły zarzuty
ale również nie zabrakło pochwał pod
adresem kadry. Po części oficjalnej
zaczęła się zabawa, na której wszyscy
mieli różne humorki. Gdy zmęczenie
dostało o sobie znać, udaliśmy się na spro-
czynek z myślą o kończącej się wzy-
jemności jaką był pobyt w gościnnej
szkole w Kuleczach Kościelnych i cze-
kającej nas jutro podróż do obo-
mu.

Рубинчиків в, Акціону авт автобусів
 працює до будинку Нового Буржуазного
 рва дорогою прохання

Dniem 2 stycznia 1974 r. był ostatnim dniem
mojego zimowiska. Po śniadaniu wczesnym przyje-
chaliśmy do porządkowania budynku szkolnego,
który gościł nas przez 7 dni. Gdy ustawiliśmy
szkolne ławki zmierzaliśmy wtedy, że to już
prawie koniec ferii i za kilka dni wrócimy
do szkolnych zajęć i do „budy”.

O godz. 15⁰⁰ przybyliśmy do Białegostoku. Tu odby-
ła się ostatnia zbiórka zimowiska i wczesnym
porankiem wróciliśmy do domów.

Zimowisko z pewnością każdemu uczestnikowi
na długo pozostanie w pamięci, a szczególnie
tym, którzy pierwszą rolę brali udział we
wspólnej akcji 6 i 9 B D H.

A oto skład kadry zimowiska:

Komendant - Włodzimierz Hahn

Z-ca - Jolanta Kołczmarek

Kwatermistrz - Jerzy Kudvycki

Oboźny - Paweł Barmuta

Instruktorzy - Tomasz Rappé

Włodzimierz Mieszczenko

Sekretarz - Gwazyra Kuchavska

Zastępcy "EL Pingwinów" - Piotr Barmuta

— " — "Mówkozjadów" - Marek Sievaiej

Zastępcowa "Kochanowanych" - Mirosława Gwoniuk

— " — "Pivomarek" - Anna Fiedovuk

* SPORTOWE IGRZYSKA ZIMOWISKA *

DYPLOM

zespołowi z-pu "Mrówkozjadów"
za zajęcie I miejsca,
w rozgrywkach piłki
koszykowej.

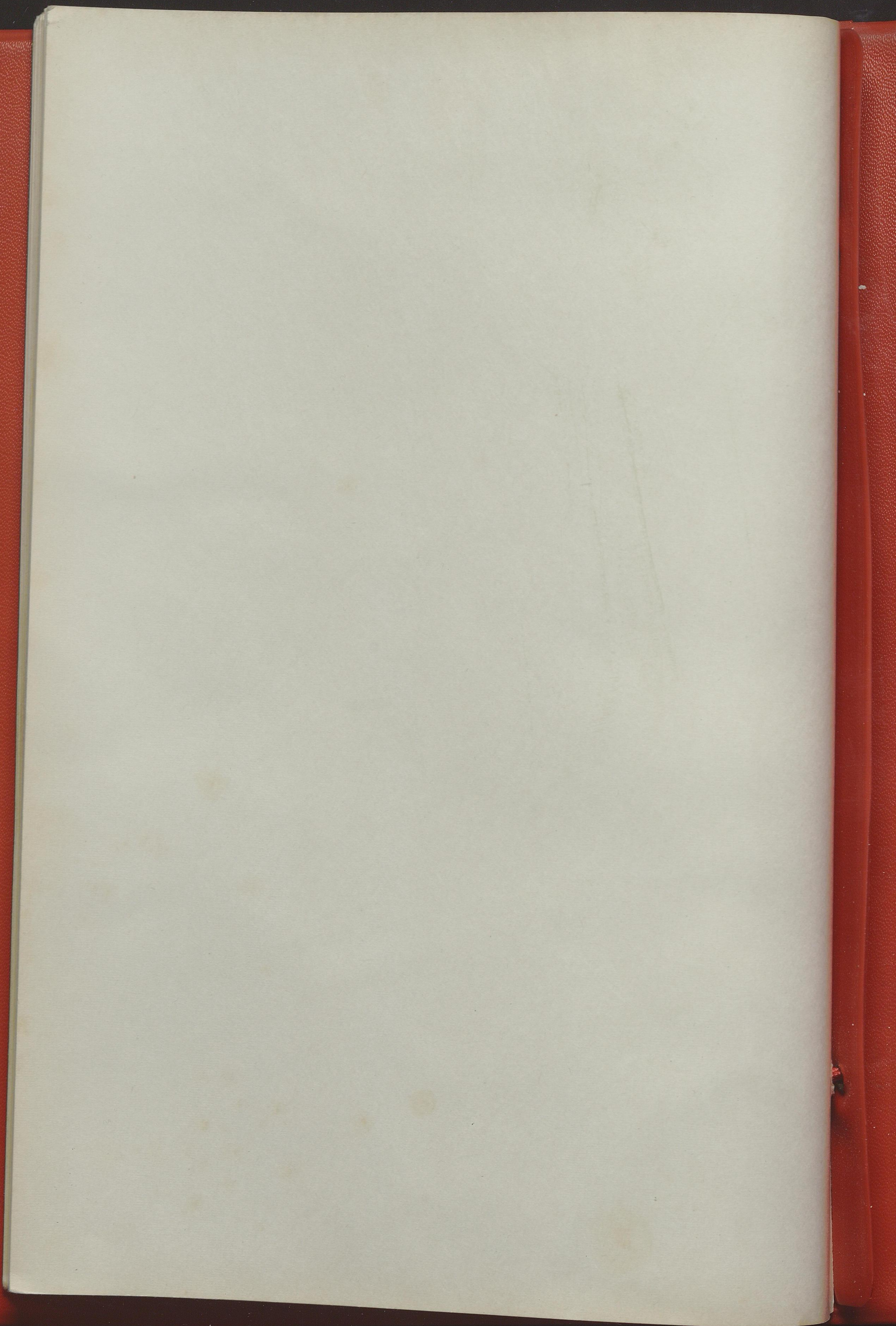
Komendant
zimowiska
[Signature]

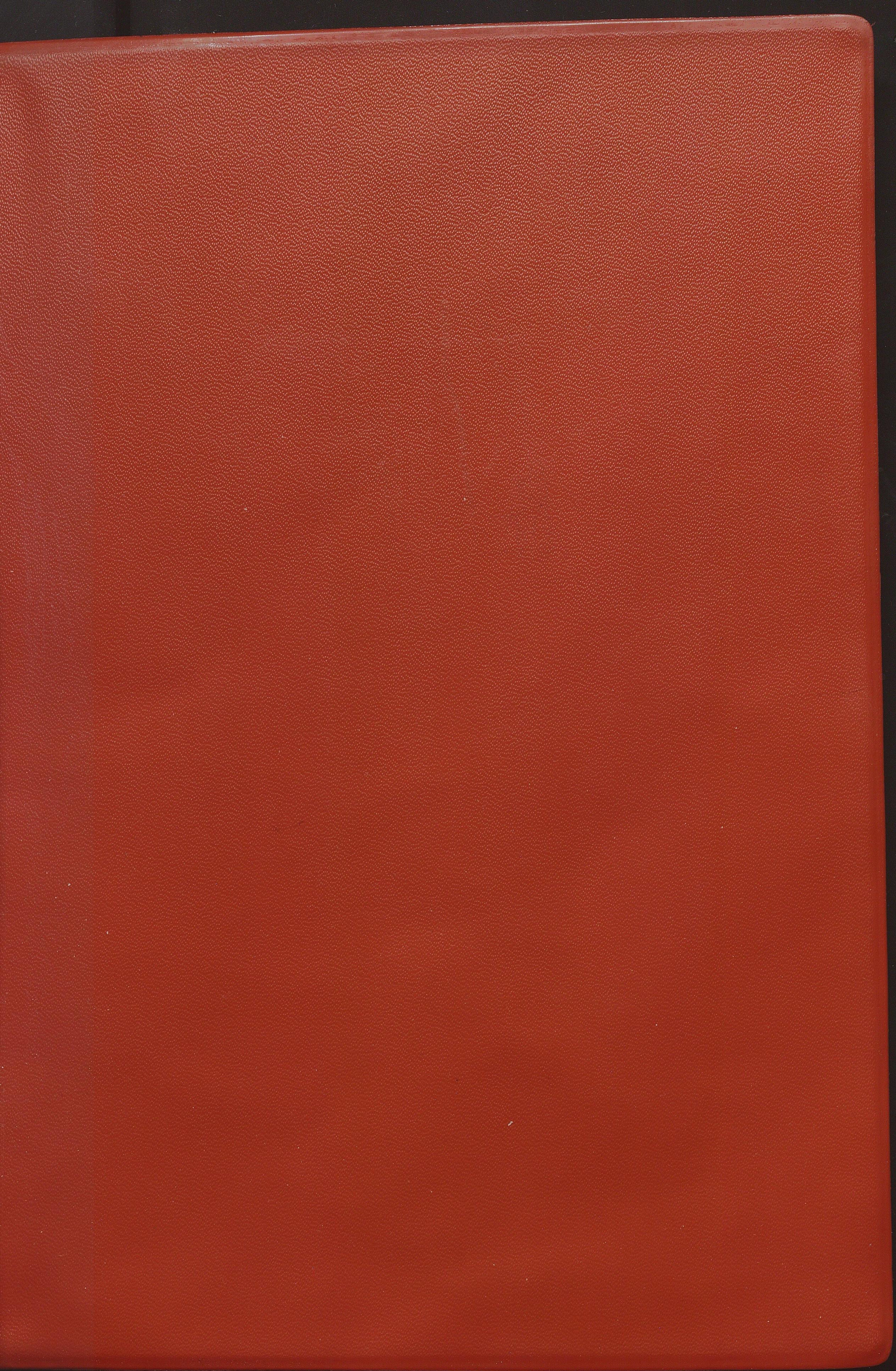
Kuleszka Kościelna, 30.12.73v.

* SPORTOWE IGRZYSKA ZIMOWISKA *

SPORTOWE IGRZYSKA ZIMOWISKA * SPORTOWE IGRZYSKA

SPORTOWE IGRZYSKA ZIMOWISKA * SPORTOWE IGRZYSKA

Opolanka® Opole